

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2020/213

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG
AMSTERDAM

Beslissing naar aanleiding van de op 29 september 2020 binnengekomen klacht van:

A,
wonende te B,
klager,

tegen

C,
tandarts,
werkzaam te B,
verweerder.

1. De procedure

1.1 Het college heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift;
- het aanvullende klaagschrift;
- het verweerschrift met de bijlage;
- de correspondentie met betrekking tot het vooronderzoek.

1.2 Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de hun geboden mogelijkheid in het kader van het vooronderzoek mondeling te worden gehoord.

1.3 De klacht is in raadkamer behandeld.

2. De feiten

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan:

2.1. Klager is op 28 september 2020 voor een gebitscontrole bij verweerder geweest. Klager is eenmaal eerder, op 26 maart 2020, bij verweerder geweest.

2.2. Tijdens de controle van 28 september 2020 werd niets bijzonders geconstateerd. Klager werd geadviseerd een afspraak te maken bij mondhygiënist D. Omdat klager niet naar deze mondhygiënist wilde en ook niet naar één van de andere mondhygiënisten werd afgesproken dat klager een andere tandarts zou zoeken.

2.3. Op 1 oktober 2020 heeft klager de praktijk van verweerder verzocht zijn gegevens naar een andere praktijk te sturen. Dat is gebeurd.

3. De klacht en het standpunt van klager

Klager verwijt verweerder aanranding en geestelijke moord. Verweerder zou klager subtiel hebben bepoteld. Nadat klager is gevraagd om een nadere toelichting op het gebeurde, stelt hij dat verweerder hem een flikkerig tikje zou hebben gegeven. Hij is niet gediend van de nuchtere wijze waarop verweerder hem benaderde. In het verleden is hij ook door andere zorgverleners op een dergelijke wijze benaderd.

4. Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

5. De beoordeling

5.1. Verweerder bestrijdt ten stelligste dat hij klager heeft bepoteld en dat hij hem een flikkerig tikje zou hebben gegeven. Er is geen sprake geweest van handtastelijkheden. Sinds de uitbraak van COVID-19 wordt lichamelijk contact sowieso zo veel mogelijk vermeden. Dat klager zijn spreken als nuchterig heeft ervaren, dan is dat voor hem zo.

5.2. Het college is van oordeel dat klager, mede gelet op het verweer van verweerder, zijn verwijt onvoldoende concreet heeft gemaakt. Niet kan worden vastgesteld, en evenmin is aannemelijk geworden, dat sprake is geweest van enig verwijtbaar handelen van verweerder.

5.3. De conclusie van het voorgaande is dat de klacht kennelijk ongegrond is. Verweerder kan met betrekking tot de klacht geen verwijt als bedoeld in artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg worden gemaakt.

6. De beslissing

Het college verklaart de klacht kennelijk ongegrond.

Aldus beslist op 15 februari 2021 door:

J.F. Aalders, voorzitter,
B.D. Stibbe en J.M.W. Croes, leden-tandarts,
bijgestaan door S. Verdaasdonk, secretaris.
WG
secretaris

WG
voorzitter